

JUNGFRU GUNNELA OCH RIDDAR PÄRLEMAN

Ballad

Det var jung - fru Gun - ne - la, hon
skul - le åt kyr - kan fa - ra, och det var rid - dar
Pär - le - man, han vil - le hen - ne med våld ta - ga. — Men
al - la ä - ro de lö - ven grön i sko - gen.

2 »Hör ni riddar Pärleman,
vad jag eder ber:
när mässan hon blir hållen
kommer jag till er.»

3 När mässan hon var hållen
och folket gingo ut,
det var jungfru Gunnela,
hon var i kyrkan till slut.

4 Det var jungfru Gunnela,
talte till sin körsven så:
»Du skall klä dig i sidentyg
och jag i vallmaret grå!»

5 Det var liten köresven,
han satte sig i vagnen med hast,
och det var jungfru Gunnela,
hon tog i tömmen fast.

6 Och när som de kommo
på riddar Pärlemans gård,
det var riddar Pärleman,
han ute för henne står.

7 »Välkommen hit, jungfru Gunnela,
allrakäraste min,
åt eder har jag blandat
nu både mjöd och vin.»

8 Det var liten köresven,
han dricker mjöd ur horn,
och det var jungfru Gunnela,
hon bär för hästarna korn.

9 Och det var liten köresven,
han drack det bruna mjöd,
och det var jungfru Gunnela,
hon bar för hästarna hö.

10 Det var riddar Pärleman,
han talte till jungfru Gunnela så:
»Vad är för liten köresven
som på golvet går?»

11 Ögon haver han snälla,
de leka både till och från,
och fingrar haver han mjuka
som lärkevingar små.»

12 När det led åt aftonen,
var skumt i varje vrå,
då lyste riddar Pärleman
så snart åt sängen gå.

13 Det var liten köresven,
han lade sig i sängen ner,
och det var riddar Pärleman,
lade sig så vackert bredvid.

14 »Hör ni riddar Pärleman
vad jag säga må:
jag är inte jungfru Gunnela,
fast eder tyckes så.

15 Jag är inte jungfru Gunnela,
fast eder tyckes så,
jag är hennes lilla köresven
till eder månede gå.»

16 Det var riddar Pärleman,
han drog sitt rostiga spjut.
Det var liten köresven,
han visste var dörren var ut.

17 Det var jungfru Gunnela,
hon tjänte sin köresven i tro,
ute stod hon i farstun
med båd' strumpor och skor.

18 Det var jungfru Gunnela,
hon satte sig i vagnen med hast,
det var liten köresven,
han tog i tömmen fast.

19 Det var jungfru Gunnela,
hon gjorde honom harm,
hon skicka' honom en vagga
till lilla köresvens barn.

20 Det var jungfru Gunnela,
hon gjorde honom mera spe,
hon skicka' honom en kruka,
därtill en liten sked.
— Men alla äro de löven grön i skogen.